

tur, nisi ad alicujus consultationem, relationem, vel supplicationem, sicque loquendo de litteris gratiæ illico adest acceptatio, seu consensus ex parte privilegiati. Sed neque textus ex c. 1, de Concession. Præbend. in 6. Urget contra responsionem secundam; quia textus ille est duntaxat allegatio partis, non decisio juris, ac proinde non convincit; quamvis probabiliter allegetur pro priori responsione n. 30, eo quod Papa in fine citati textus pro parte illa rescribat, sicque fundamentum ejus approbare videatur.

§ III.

DE COMMUNICATIONE PRIVILEGIORUM.

53. *Communicatio quid sit?* — Quæritur I. Quid sit, et quomodo fiat communicatio privilegiorum? Resp. I. Communicatio, et communicare a ly communis derivatum, idem esse, ac communem facere, et conferre alicui, quod prius alteri jam fuerat concessum, ita ut communicatio privilegiorum consistat in participatione, et concessione quadam privilegii: quia superior privilegium, quod uni simpliciter concesserat, etiam ad alterum extendit. Sic. c. 2, h. t. in 6. Studio generali Romæ viginti communicantur privilegia aliorum studiorum generalium.

54. *Et quomodo fiat.* — Resp. II. Communicatio privilegiorum dupliciter fieri potest, videlicet vel absolute, plene et perfecte; vel imperfecte, et relative. Primo modo fieri dicitur, dum privilegium, quod prius uni communitati, aut personæ fuerat concessum, alteri absolute, plene, ac illimitate ita conceditur, ut illa persona, cui fit communicatio de se, et per se independentem ab alio frui possit privilegio, ac si ei prius specialiter esse concessum. Altero modo illis fit, quibus non propter se, sed ob connexionem, quam habent cum aliis, communicatur privilegium; ut medicis, familiaribus, advocatis certarum religionum. Donatus tom I, tr. 7, q. 1, cum communi doctorum.

55. *Ordines mendicantes plenam invicem habent communicationem privilegiorum.* — Quæritur II. An et qui ordines, ac qualem habeant communicationem privilegiorum? Resp. I. Ordines mendicantes omnes habent inter se absolutam, perfectam, et plenissimam communicationem privilegiorum, prout omnes doctores hac de re scribentes unanimiter docent, atque ex variis constitutioni-

bus Pontificiis præsertim Julii II, Leonis X et Pii V, manifeste patet.

56. *Nostra minorum religio in specie tam cum mendicantibus, quam non mendicantibus plenissimam habet communicationem privilegiorum: probatur ex variis Bullis.* — Et quidem pro ordine FF. minorum notanda amplissima concessio Clementis VII, per Bullam, quæ incipit: *Dum fructus uberes*, et refertur circa finem Compendii privilegiorum, in qua pontifex « motu proprio, et ex certa scientia, omnia et singula privilegia, immunitates, exemptiones, indulta, indulgentias, peccatorum remissiones et gratias, dicto minorum, et S. Claræ, ac tertio de pœnitentia nuncupato, ordinibus, illorumque personis, locisque concessa, etc., approbat, et innovat: eisque omnia et singula privilegia, concessionem, indulgentias, et gratias, etc., quibusvis ordinum mendicantium, vel non mendicantium congregationibus quomodolibet concessa, et concedenda, suæ professionis regularis observantiæ non contrariæ, communicat in omnibus, et per omnia, perinde ac si eis specialiter concessa fuissent. » Ita citata Bulla Clementis VII, B. Pii V, Gregorii XIII, Sixti V, et aliorum Pontificum, ut notat Herincx, disp. 4, de Legibus quæst. 6, n. 73.

57. *Præsertim Clementis VIII.* — His adde Constitutionem Clementis VIII. *Ratio pastoralis* 1597, editam, et habetur in Bullario Romano, tom. 3. Constit. 51, dicti Pontificis, quæ plurimum notanda est, ac sonat, ut sequitur.

Clemens papa VIII, Ad perpetuam rei memoriam.

« Ratio pastoralis officii nostri exigit, atque efflagitat, ut quorum religionem, ac virtutem Sedi Apostolicæ, totique Ecclesiæ non modo illustrem, et præclaram, sed utilem etiam ac necessariam esse animadvertimus, eosdem nostris, et ejusdem Sedis Apostolicæ honoribus, et beneficiis libenter prosequamur. Cum vero ex bonis, et commodis spiritualibus ord. Mendicantium, ea longe lateque pateant, semperque patuerint, quæ a sacro ordine fratrum Minorum de observantia, ab ipsis fundatæ religionis initiis, in omnes Christianæ reipublicæ provincias profluxerint, quotidieque profluunt, et promanant, faciendum nobis esse statuimus, ut in eodem ordine, nostris et Sedis

Apostolicæ gratiis, atque muneribus honestando, nihil Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum benignitati ac studio concedamus.

» § I. Cum igitur pro parte dilecti filii Joann. Baptistæ Moles Commissarii generalis in Romana Curia Ultramontanæ Familiæ prædict. ordin. de Observantia nobis expositum fuerit, ex ipsius Sedis benigna dignatione provenire, ut Romanus Pontifex quandoque prædecessorum suorum Roman. Pontif. gesta innovet, ac Apostolica auctoritate innovata et restaurata muniat, et fulciat, et in pristinum statum reponat ac reducat, necnon propterea nonnulli Romani Pontifices prædecessores nostri, quasdam gratias, concessionem, indulgentias, et peccatorum remissionem, absolutionem etiam plenarias, libertates, prærogativas, favores, immunitates, exemptiones, declarationes, facultates, multaque alia privilegia, et indulta, tam prædictis fratrum Minorum, quam sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato ordinibus, illorumque superioribus, fratribus, monialibus, et sororibus, ac utriusque sexus personis, et monasteriis, domibus, ecclesiis et locis quibuscunque dictorum ordinum nunc et pro tempore existentibus, in genere vel in specie, etiam per modum communicationis, sive extensionis privilegiorum, aliis ordinibus, domibus, ecclesiis, et utriusque sexus personis ordinum mendicantium et non mendicantium existentibus concesserunt, aut jam concessa confirmarunt, et approbarunt, prout in singulis concessionibus, et declarationibus, et litteris eorumdem prædecessorum expeditis plenius dicitur contineri.

» § II. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, illa quæ sæpius Apostolica auctoritate prædicta, munita existunt, majorem obtineant roboris firmitatem pro parte prædicti Joan. Baptist. Moles, nobis fuit humiliter supplicatum, ut prædictis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, favoribus, conservatoriis, declarationibus, facultatibus, dispensationibus, gratiis, concessionibus, indulgentiis, et indultis, pro illorum observantia, nostræ approbationis robur adjicere, aliasque in præmissis opportune providere, et benignitate Apostolica dignemur.

§ III. Nos igitur, qui omnium votis, præsertimque illorum, qui sub suavi religionis ugo divinis laudibus, et Christianæ religio-

nis augmento incumbentium personarum tranquillitati et commoditati consulunt, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, hujusmodi supplicationibus inclinati, quæcunque præmissa, ac omnia singula alia privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessionem, indulgentias, et indulta spiritualia et temporalia, etiam per modum communicationis, et extensionis inter se, et cum aliis ordinibus mendicantibus et non mendicantibus, ejusdem fratrum Minorem regularis observantiæ, et sanctæ Claræ, et de Pœnitent. Tertio ordinibus etiam in congregatione sub trium votorum substantialium professione et eorumdem superiorum ordinis minorum regularis observantiæ hujusmodi obedientia degentibus, ipsorumque superiorum fratribus, monialibus, sororibus, ac utriusque sexus etiam singularibus personis, necnon monasteriis, domibus, ecclesiis, et locis quibuscunque in genere et in specie, etiam per solam signaturam, etiam vivæ vocis oraculo, ut præfertur, aut alias per eosdem Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos et sedem prædictam sub quacunque forma et expressione verborum concessa, ac etiam iteratis vicibus approbata, necnon omnibus et singulis, in eis forsitan contentis clausulis, decretis, et declarationibus quibuscunque, ac singulas desuper etiam pluribus vicibus confectas litteras, et in eis contenta, et inde secuta quæcunque illorum omnium tenores et formas datas, effectus, et decreta in illis, apposita, ac si verbo ad verbum insererentur, et in his essent inserta, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, dicta auctoritate Apostolica tenore præsentium ex certa scientia (in his omnibus) in quibus decretis concilii Tridentini non adversentur, salvis etiam decretis a nobis in favorem fratrum reformatorum concessis, approbamus et confirmamus, ac innovamus, perpetuamque roboris firmitatem obtinere, et firmiter observare, necnon ordinibus fratrum minorum regularis observantiæ, et sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato, etiam in congregat. sub obedientia fratrum Minorum de observantia hujusmodi degent. superioribus, fratribus, monialibus, etiam tertiariis nuncupatis sororibus, personis, monasteriis, domibus, et ecclesiis, et locis

prædictis, etiam per modum communicationis, et extensionis hujusmodi suffragari, illisque frui, uti et gaudere, quando et quoties opus fuerit, posse et debere, in iudicio et extra, ac etiam in foro conscientiae, in omnibus et per omnia, ac si specialiter et expresse eisdem fratrum minorum, et sanctae Clarae, et Tertio de poenitentia ordinibus per nos concessa fuissent, decernimus. Supplentes omnes et singulos juris et facti, ac solemnitatum etiam de juris necessitate, aut alias quomodolibet requisitarum, forsitan ommissarum, et alios quoscunque defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem.

» § IV. Quocirca venerabilibus fratribus Mantuae, et Toy episcopis, ac dilecto filio causarum Curiae Camerae Apostolicae generali auditori, per easdem praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, vel unus eorum per se, seu alios, faciant auctoritate nostra praesentes litteras, et in eis contenta quaecunque, plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernant, pacifice frui et gaudere. Non permittentes quemquam desuper contra praesentium tenorem sub quovis praetextu et causa, etiam defectu intentionis nostrae per quoscunque quomodolibet indebite molestari, quin imo quidquid contrarium attentari vel fieri continget, omnia semper in pristinum reponi. Contradictores quoslibet et rebelles, etiam per quascunque poenas ecclesiasticas, et alia opportuna juris et facti remedia, appellatione quacunque postposita, compescendo ac legitimis super his habendis, servatis processibus etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis. Sicque per quoscunque iudices, et commissarios, ac S. R. E. cardinales, necnon sacri Palatii Apostolici causarum Auditores, sublata eis quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari, et definiri debere.

» § V. Non obstantibus praemissis, ac pia memoriae Bonificii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri de una, et in concilio generali de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis praesentium vigore ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis constitutionibus, ac provincialibus et capitularibus statutis et constitutionibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris Apostolicis, etiam in forma

Brevis per quoscunque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac etiam nos, et Sedem praedictam, etiam motu proprio, ac scientia et potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis irritativis, annullativis, restrictivis, reservativis, exceptivis, restitutivis, declarativis, mentis attestativis, ac derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis quomodolibet, etiam pluries concessis, firmatis, et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo et forma derogari posset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, et forma in illis tradita observata inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, motu, scientia, et auctoritate similibus derogamus. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, caeterisque contrariis quibuscunque.

» § VI. Verum, quia difficile foret praesentes litteras ad singula quaque loca, in quibus forte opus esset, deferri, volumus et pariter Apostolica auctoritate decernimus, quod illarum transumptis manu alicujus ex secretariis cujusvis praedictorum praelatorum generalium, ac Romanae Curiae commissarii, et suorum successorum, aut notarii publici subscriptis, et sigillo officii alterius eorumdem, aut alicujus personae in dignitate ecclesiastica constitutae, seu Curiae ecclesiasticae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, et extra illud adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

» Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die vigesima decembris 1597, Pontificatus nostri anno sexto. »

58. *Ex aliis. Remissive.* — Plures similes concessionem remissive vide lib. I, tit. XI, a n. 45.

59. *Quomodo intelligenda sit haec commu-*

nicatio. — Resp. II. Haec communicatio privilegiorum currit de praelatis ad praelatos, de fratribus privatis, id est sine praelatura, ad fratres privatos, de conventibus ad conventus, de festivitatibus ad festivitates. Ita declaravit et concessit praedicatoribus, et FF. minoribus Sixtus IV, et Julius II, et sequentem Bullam.

« *Venerabilibus Fratribus Salamantino, Pacen. et Corduben., Episcopis, et eorum cuiuslibet, Julius Papa II.*

» Venerabiles fratres, salutem, et Apostolicam benedictionem. Alias ad supplicationem charissimi in Christo filii nostri Ferdinandi regis, etc., et infra, quodque in praedicta privilegiorum, gratiarum, et indultorum praefatorum communicatione, tam universaliter per praedecessores nostros toti Ordini minorum quam etiam per nos particulariter praedictorum regnorum fratribus facta, eaque quoad absolutionem dispensationem, vel alias ad priorem generalem, seu magistrum ordinis praedicatorum spectare ad magistrum, vel vicarium generalem FF. minorum pertineant, et ea, quae ad priores conventuales, id est, praelatos singularum domorum ordinis praedicatorum, et eorum vicarios similiter spectant ad guardianos, et eorum vicarios ordinis minorum, et ea, quae ad priores seu vicarios, vel superiores vicarios, id est, praelatos, qui medii sunt, quocunque nomine censeatur, et vocentur, inter dictum generalem, seu magistrum ordinis, et priores conventuales, eorumque vicarios, simili modo spectant ad ministros, et vicarios provinciales, ac custodes; qui etiam medii sunt inter ministrum, et vicarium generalem, et guardianos, eorumque vicarios similiter pertineant, et sicut de potestate praelatorum, scilicet de praelatis ad praelatos dictum est; ita de congregationibus unius ad congregationem alterius ordinis, et de fratribus privatis, id est, sine praelatura ad fratres privatos, et de festivitatibus ad festivitates, in his casibus, in quibus congregationibus, vel fratribus privatis, aut festivitatibus unius ordinis aliquid conceditur congregationibus, fratribus privatis, aut festivitatibus unius ordinis aliquid conceditur congregationibus, fratribus privatis, ac festivitatibus alterius ordinis, nunc et pro tempore respective concessa intelligantur. Ita qui ea, quae in honorem sanctorum Do-

minici, Petri martyris, Thomae de Aquino, Catharinae de Senis, fratribus, vel locis praedicatorum sunt concessa, omnia illa fratribus minoribus praefatis, eorumque locis in festivitatibus sanctorum Francisci, Antonii, Ludovici, Bernardi, Bonaventurae, quinque martyrum dicti ordinis, qui apud Marochium martyrii coronam adepti sunt, et S. Clarae, et in aliis festivitatibus dicti ordinis minorum, licet sint in majori numero, quam festa ipsorum fratrum praedicatorum, sint et intelligantur concessa, ad tollendam quancunque haesitationem, et inde forte ortum scrupulum, auctoritate et tenore praefatis declaramus.

» Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die prima junii 1509, Pontificatus nostri anno sexto. »

60. *Privilegium uni personae privatae concessum non transit ad alios.* — Resp. III. Nihilominus privilegium concessum uni religioso privato non communicatur aliis religiosis. Ita communiter doctores. Siquidem talia privilegia sunt personalia: unde habet locum *Reg. 7, jur. in 6.* « Privilegium personale personam sequitur, et extinguitur cum persona. » Adde, quod in aliis plerumque cesset ratio concessionis, v. g. prerogativa meritorum personae habilitas, vel hujusmodi. Et quia diversitatem corporum diversitas saepe sequitur animorum, c. 5, de *Conces. praebend.* Quod uni prodesset, saepius alteri foret nocivum.

61. *Neque privilegium concessum ecclesiis ad certum tempus, v. g. septennium.* — Idem dicendum de privilegiis concessis aliquibus ecclesiis ad tempus determinatum: ut sunt indulgentiae in honorem alicujus sancti concessae ecclesiis, per tot vel tot annos, non communicantur aliis regularibus, ut notant doctores, ac praesertim Antonius de Spiritu S. in *Director. Regular.*, tr. I, disp. 1, sect. 3, num. 42. Donatus, p. I, tom. I, tract. VII, q. 14 et 15.

62. *Neque concessum ob specialem rationem, ut est concessum loco miraculoso, indulgentiae portuiculae, indulgentiae altoris privilegiati.* — Id ipsum juxta praefatos, et alios asserendum est de privilegiis, quae concessa fuerunt ob aliquam specialem rationem; ut quando indulgentia concessa est uni loco speciali, quia ibi est imago B. V. Mariae cum magna veneratione fidelium, nam haec est specialis ratio illius loci, quae alii carent. Et ob hanc